

ville. Efter mit Forslags Form er der, ifølge de Udtalelser, som vi nu have hørt fra den højtærede Finansminister, og som vi ogsaa kende saa godt fra Finansudvalget, større Udflugt til overhovedet at saa noget til Landbruget ad den Vej, jeg foreslaar, end ad den Vej, som de Herrer ville gaa. Derfor skal jeg baade i og uden for denne Sal gerne nappes med dem om den Sag; det skal være mig en sand Nidelse at gøre det. Naar de Herrer henviser til, hvorledes jeg stiller mig, henviser jeg til det Forslag, som jeg har stillet. Jeg tvivler ikke om, at de Herrer ville stemme baade Ændringsforslag Nr. 6 og 7 ned; men jeg vil da sige til de Herrer, at jeg vil saa til Lyvende og sidst stemme for de Herrer's Forslag; naar jeg først har gjort alt, hvad der staar i min Magt for at fremme mit eget. Jeg vil stemme for de Herrer's Forslag, selv om det er langt fra det, jeg ønsker. Det er ikke mig, der har Ansvaret for, at vi komme til at ende ved dette Forslag. For Resten tænker jeg ikke, at vi til Sommer paa Møder ville komme til at stændes om de Penge, vi have faaet paa det Forslag. Jeg haaber ikke, at vi skulle blive uenige af den Grund; thi vi komme vist til at møde paa bar Bund. Det er det, jeg vil sige til den ærede Ordfører, at det er mit Standpunkt. Jeg vil som sagt stemme paa de Herrer's Forslag, naar de have stemt de Ændringsforslag ned, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) og jeg have stillet. De Herrer maa paa Forhaand vide, at dette Forslag saa de ikke mere at se, allerede af den Grund, at Finansministeren ikke gaar med til det.

Ordføreren (Meergaard): Ja, det lader jo til, at det ærede Medlem er meget glad over, at Finansministeren ikke vil gaa med til Forslaget; det ærede Medlem bliver ved at gentage det i nok saa stærke Udtryk som Finansministeren selv. Jeg ønsker at understrege, at den ærede Finansminister har i sine Udtalelser ikke udtalt sig saa skarpt imod at gaa med til dette Forslag i en eller anden Form som det ærede Medlem. Hvad Mening det ærede Medlem har med at udtale sig saadan, ved jeg ikke; jeg synes, han kan overlade til den højtærede Finansminister selv, om han kan gaa ind paa dette Forslag, muligvis i en anden Form eller ikke. — Det ærede Medlem var saa glad ved den store praktiske Forskel, der var mellem hans Forslag fra forleden Aften og dette. Hvori bestaar da denne Forskel — den bestaar dog kun deri, at det ene Forslag fremkom paa Finansloven og det andet

som et særligt Lovforslag. Saa siger det ærede Medlem: Naar det staar paa Finansloven, saa ere vi sikre paa at saa det her ned igen, og saa kan man holde fast paa det, men naar det derimod staar paa en særlig Lov, saa kan det hele let blive borte. Vil det ærede Medlem dog ikke indrømme, at enten det staar paa Finansloven eller ikke, saa er der for den Sags Skyld akkurat lige megen eller lige ringe Udflugt til at saa det vedtaget; for Landstinget kan lige saa let stemme det ud af Finansloven, som det kan forkaste det, naar det staar paa en særlig Lov; det er Hip som Hav. Det ærede Medlem mente, at hans Ændringsforslag var lige saa godt — set fra et Landbrugsstandpunkt — som vort, fordi det vil give lige saa mange Penge til Landbruget. Jeg vil bede det ærede Medlem erindre, at der bliver ikke flere Penge at fordele, hvorledes det end gaar, end det Overskud, der er, og det bliver en bestemt Sum. Naar det Overskud saa skal fordeles mellem Land og By, bliver der dog aabenbart mindre at give til Landkommunerne, end naar det skal fordeles til disse alene. — Jeg skal saa vende mig til det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Røkkentved). Det ærede Medlem gennemgik meget udførligt Regnskabet for 1892—93 og paaviste, at der var kommet en stor Underbalance, endskønt man begyndte med et Overskud paa ca. $\frac{1}{2}$ Million. Ja, det ærede Medlems Betragtninger havde for mig intet overbevisende. For det første var det umuligt for mig paa staaende Fod at følge det ærede Medlem i alle hans Udregninger; men disse vilde ikke indeholde noget overbevisende for mig, selv om de ere rigtige, thi det gælder jo nu en hel anden Finanslov og helt andre Forhold. Jeg har tilladt mig at henholde mig til den Finanslov, vi have liggende for os, til den § 28, der ligger for, og i det hele taget til den foreliggende finansielle Situation; og der er stor Forskel paa en Finanslov, der bliver sendt til Landstinget med et Overskud af $3\frac{1}{2}$ Million, og en, hvor Overskuddet kun er $\frac{1}{2}$ Million. Der er stor Forskel paa en § 28, der omhandler Udgifter til et Beløb af over 1 Million — og saaledes var det, saa vidt jeg husker, paa Finansloven 1892—93 — og en § 28, der efter al Sandsynlighed ikke vil naa nær saa højt op. Naar det ærede Medlem taler om, at man i Reglen maa lægge 4—5 Millioner til den Balance, som fremkommer paa Finansloven, saaledes som den endelig udgaar fra dette Ting, saa maa det ærede Medlem vistnok have regnet med de provisoriske Udgifter, som vi desværre i de senere Aar